

Tříkrálové zpěvy Jiřího Ignáce Linka

Mgr. Pavel Ostrý

Český skladatel Jiří Ignác Linek (1725–1791), regenschori a učitel v Bakově nad Jizerou, je řazen k tradici českých a moravských kantorů 17. až 19. století. Je znám zejména jako tvůrce vánočních pastorel s českými texty, které jsou jeho největším přínosem pro českou hudební tradici. Mezi jinými kantory zaujímá významné místo zejména díky množství dochovaného notového materiálu. Nejzásadnější část Linkovi připisovaného díla je uložena v archivu Českého muzea hudby v Praze (ČMH) ve formě dobových rukopisů.

Mezi notovými manuskripty J. I. Linka v ČMH lze najít tři signatury, jejichž obsahem jsou krátké pastorely, které mají formu strofické písně a jsou určeny ke svátku Tří králů. Jsou to signatury X.B.219, X.B.220 a XIX.F.266. Obsahem muzikálie se signaturou X.B.219¹ je jedna trojhlasá pastorela. Pod signaturou X.B.220² lze najít jednu čtyřhlasou a dvě trojhlasé pastorely. Signatura XIX.F.266³ obsahuje jednu čtyřhlasou a jednu trojhlasou pastorelu. Ve všech třech případech se jedná o dobové rukopisy partů, jež byly opsány Janem Augustinem Fibigerem (1760–1851). Ten byl žákem a nástupcem J. I. Linka v kantorském úřadě a zároveň je autorem největšího počtu opisů jeho skladeb. Linkovo autorství těchto skladeb můžeme tedy považovat za nesporné. Vzhledem k pravopisu, jímž jsou napsané texty písní, byly opisy vytvořeny pravděpodobně v posledních deseti letech života J. A. Fibigera, tedy ve 40. letech nebo na rozhraní 40. a 50. let 19. století.⁴ Texty pastorel a nadpisy obálek manuskriptů jsou níže opsány autenticky bez transkripce do moderního pravopisu.

O autorství J. I. Linka svědčí také styl a forma skladatelské práce. Hudební proud písní je složen z postupně za sebe řazených jednotaktových až čtyřtaktových motivů a frází, které se mohou doslovně či sekvenčně opakovat. Tyto motivy a fráze mohou dále často tvořit drobné věty (několikataktové ucelené hudební úseky). Tento způsob skladatelské práce je u J. I. Linka typický.⁵

---

¹ LINEK, Jiří Ignác. *Zpěv, / který se o koledě / na den svatých třech Králů zpívá. / Canto, Alto, / Basso. / Del: Sig^{re}: Georg: Linek. / Aug. Fibiger* [rukopis partů]. Praha: Národní muzeum – České muzeum hudby. (sig. X.B.219.). Fotokopie originálního dokumentu.

² LINEK, Jiří Ignác. *Zpěv, / který se na den svatých třech / Králů při koledě zpívá. / Canto Concerto, / Canto, Alto, / et / Basso. / Del. Sig. Linek. / De Musica / Aug. Fibiger* [rukopis partů]. Praha: Národní muzeum – České muzeum hudby. (sig. X.B.220.). Fotokopie originálního dokumentu.

³ LINEK, Jiří Ignác. *Zpěv, / který se na den svatých třech / Králů při koledě zpívá. / Canto Concerto, / Canto, Alto, Basso. / Del. Sig. Linek. / Aug. Fibiger* [rukopis partů]. Praha: Národní muzeum – České muzeum hudby. (sig. XIX.F.266.). Fotokopie originálního dokumentu.

⁴ ŠLOSAR, Dušan. *Spisovný jazyk v dějinách české společnosti*. vyd. 3. Brno: Host, 2009. s. 105–108.

⁵ OSTRÝ, Pavel. *Missa pastoralis u Jiřího Ignáce Linka: k formě české pastorální mše 18. století*. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy, 2018. Diplomová práce. s. 96–101.

Všechny party pastorel jsou vokální, a to *Canto*, *Alto* a *Basso*, ve dvou případech pak ještě *Canto Concerto*. Vzhledem k hudebnímu kontextu doby se však s největší pravděpodobností počítalo s instrumentálním doprovodem, jenž v minimálním rozsahu představovalo basso continuo, byť není v notovém záznamu těchto jednoduchých skladeb číslovaný bas vypsán, případně dvojici či trojici melodických nástrojů (dle počtu vyšších hlasů) hrající colla parte. Písně pak mohly zaznít v rámci bohoslužby svátku svatých Třech králů či při koledování (bez continua). Samotné hlasové obsazení a jednoduchost partů dokazuje, že se jedná o intencionální tvorbu pro žáky. Vyšší hlasy byly určeny pro žáky a part *Basso* zpíval učitel. V případě tohoto basového partu, i když odkazuje na basový mužský hlas, se vzhledem k rozsahu jedná o univerzální mužský hlas, ideálně interpretovaný barytonem. Všimněme si zde také partů pojmenovaných *Canto Concerto*. Může se jednat o sólový hlas, nese vždy hlavní melodii a bez něj jsou písně nerealizovatelné.

V závěru tohoto článku jsou přiloženy partitury všech pastorel, jež byly z rukopisů spartovány autorem tohoto textu. Vzhledem k tomu nebude při následujících analýzách užito doplňujících notových ukázek (také s ohledem na krátký rozsah textu i jednotlivých pastorel).

Přehled obsahu jednotlivých signatur:

signatura	název pastorely (text)	taktové označení	tempo	tónina	počet taktů	sloky	obsazení
X.B.219	<i>Tři Králové od východu</i> č. 1	3/4	<i>Andante</i>	C dur	16	3	<i>Canto</i> <i>Alto</i> <i>Basso</i>
X.B.220	<i>Tři Králové od východu</i> č. 2	3/4	–	C dur	39	1	<i>Canto Concerto</i> <i>Canto</i> <i>Alto</i> <i>Basso</i>
	<i>Den přelavný</i> * č. 1–1	6/8	–	D dur	14	1	<i>Canto</i> <i>Alto</i> <i>Basso</i>
	<i>Den přelavný</i> č. 2	6/8	–	D dur	12	2	<i>Canto</i> <i>Alto</i> <i>Basso</i>
XIX.F.26 6	<i>Den přelavný</i> * č. 1–2	6/8	–	D dur	14	2	<i>Canto Concerto</i> <i>Canto</i> <i>Alto</i> <i>Basso</i>
	<i>I my těž spolu</i>	3/8	–	D dur	12	2	<i>Canto</i> <i>Alto</i> <i>Basso</i>

* totožné písně

Zpěv, který se o koledě na den svatých třech Králů zpívá (sig. X.B.219)

Obálka rukopisu uvádí název skladby, jednotlivé hlasy, autora hudby a autora opisu:

---

*Zpěv,
který se o koledě
na den svatých třech Králů zpívá.
Canto, Alto,
Basso.*

Del: Sig^{re}: Georg: Linek

Aug: Fibiger

Tři Králové od východu č. 1

Jedná se o šestnácti taktovou, tříhlasou pastorelu se třemi slokami.

Text pastorely:

1. <i>Tři Králové od východu, přijeli se klanět Bohu, nalezli Božské děťátko, Ježíše malé paňátko.</i>	2. <i>Dary obětovali mu, zlato kadidlo a myrhu, na důkaz že Jej poznali, za Spasitele uznali.</i>	3. <i>I my také s pobožností, chvalme Boha v uctivosti, že nám poslal těšitele, dušich našich Spasitele.</i>

Pastorela je v 3/4 taktu s tempovým označením *Andante*. Je tvořena čtyřmi frázemi, všechny o délce čtyř taktů – **[a]** (takty 1–4), **[b]** (takty 5–8), **[c]** (takty 9–12) a **[d]** (takty 13–16). Každá fráze je založena na podobném rytmickém základě a začíná podobným motivkem (takty 1, 5, 9 a 13). Jako celek pak dohromady tvoří dvojperiodu. První fráze **[a]** (takty 1–4) otevírá píseň v C dur a je zakončena tónikou. Fráze **[b]** (takty 5–8) rozvíjí frázi první, začíná dominantou a polovičním závěrem na dominantě také končí. Stejně tak třetí fráze **[c]** (takty 9–12) začíná na dominantě, tentokrát však v podobě septakordu. V taktech 10 a 11 se objevuje dvakrát mimotonální dominantní septakord D⁷ (poprvé s vynechanou primou, podruhé s vynechanou tercií), který je rozveden do dominanty G dur. Ta třetí frázi uzavírá. Poslední fráze **[d]** (takty 13–16) začíná stejně jako fráze **[c]** dominantním septakordem a končí celým

závěrem se stejným postupem hlasů jako fráze první. Svým charakterem udržuje hudba pastorely v posluchači neustálé napětí a k uklidnění dochází jen v první frázi a na konci písně. Je to dáno zejména vystavěním melodie a harmonickým lavírováním tonálního centra mezi tóninami C dur a její dominantní tóninou G dur. Melodie písně je vedena hlasem *Canto*, který v sextách nebo terciích doplňuje hlas *Alto*. *Basso* má harmonizační charakter.

Tři Králové od východu č. 1 se zatím jako jediná ze zde zmíněných pastorel dočkala svého oficiálního vydání v podobě studiové nahrávky. Je tedy dostupná i k poslechu na nahrávce z roku 1987, jež nese název *Jiří Ignác Linek – Musica pastoralis*.⁶ V tomto provedení je užito obsazení v podobě dětského sboru (zpívají předepsané hlasy *Canto* a *Alto*) a sólového basu. Navíc je zpěv doplněn o doprovod dvou klarinetů a fagotu. Zpívány jsou pouze dvě první sloky. První sloka zní a capella. Před první slokou je hrána předehra a mezi první a druhou slokou je zařazena mezihra. V případě přede hry i mezihry se jedná o instrumentální provedení hlasů. Klarinety hrají melodii hlasů *Canto* a *Alto*. V případě fagotu je užito ozdobných prvků, které part *Basso* oživují. Ve druhé sloce zní zpěv i nástrojový doprovod společně.

Zpěv, který se na den svatých třech Králů při koledě zpívá (sig. X.B.220)

Obsahem muzikálie jsou tři pastorely. Titulní strana je nadepsaná:

---

*Zpěv,
který se na den svatých třech
Králů při koledě zpívá.
Canto Concerto.
Canto, Alto,
et
Basso.*

Del. Sig. Linek.

*De Musica
Aug. Fibiger.*

---

⁶ LINEK, Jiří Ignác. *Musica pastoralis* [zvukové soubory]. Supraphon a.s, 1992.

Tři Králové od východu č. 2

Tato pastorela využívá stejný text, jako pastorela *Tři Králové od východu* č. 1 ze signatury X.B.219, jen v upravené podobě:

*Tři Králové od východu,
|: přijeli se klanět Bohu, :|
nalezli Božské děťátko,
Ježíše malé paňátko,
dary mu obětovali,
čest chválu Jemu vzdávali,
i my také nové chváli vzdáváme ti dítě malé.*

Hudba písně je psána pro čtyři hlasy (dle nadpisu muzikálie) v 3/4 taktu bez tempového označení v tónině C dur. Hudbu pastorely o 39 taktech lze po formální stránce rozdělit na tři menší samostatné věty: **[a]** (takty 1–15), **[b]** (takty 16–31) a **[c]** (takty 32–39). Každá z vět je tvořena řazením krátkých, jednotaktových až čtyřtaktových frází a motivků, jež se v některých případech doslovně nebo sekvenčně opakují. Harmonie hudby je prostá. Prvních deset taktů se hlasy pohybují v základním akordu C dur. V taktu 14 je „nejodvážnější“ harmonický postup v podobě mimotonálního dominantního septakordu D⁷, díky kterému věta **[a]** končí vybočením na akordu G dur. Vybočení k dominantní tónině je užito ještě ve větě **[b]**, zde je však provedeno pomocí sekvenčního opakování fráze (takty 16–23). Druhá polovina věty **[b]** je již pevně ustálena v hlavní tónině. Ve větě **[c]**, která má zde funkci cody, se hlasy pohybují jen v tónice C dur, stejně jako v úvodu písně. Melodii zpívá hlas *Canto Concerto*. Zbylé hlasy tvoří převážně statický harmonický podklad, jen v taktech 33 a 35 hlasy *Canto* a *Alto* vytváří melodickou ozdobu v sextách. Na třech místech také dochází ke křížení hlasů *Canto Concerto* a *Canto* (takty 14, 33 a 35).

Den přeslavný č. 1–1

Tato pastorela je zpívána na text:

*Den přeslavný, jest k nám přišel,
v němž má býti každý vesel,*

*radujme se veselme se
v tomto novém roce.*

Tento text, dnes velmi známý, byl s velkou pravděpodobností Linkem převzat z dobového kancionálu *Capella regia musicalis*⁷. Oproti předešlé pastorele *Tři Králové* č. 2 je tato psána jen pro tři hlasy – *Canto*, *Alto* a *Basso*. Píseň o délce 14 taktů má předepsaný 6/8 takt, tempové označení není uvedeno. I zde je hudba vystavěna na základě krátkých motivků a frází. Hudbu pastorely tak můžeme rozdělit na tři krátké věty – [a] (takty 1–4), [b] (takty 5–8) a [c] (takty 9–14). První věta [a] začíná v hlavní tónině D dur a končí polovičním závěrem na dominantě. Díky dominantnímu septakordu E⁷ (takt 6) zní hudba věty [b] v dominantní tónině A dur. Věta [c] se však zpět vrací do hlavní tóniny D dur. Hlavní melodii nese *Canto*. *Alto* mimo unisonní postupy (takty 1 a 13) kopíruje pohyb hlavního hlasu v terciích a sextách. Stejně tak i melodie hlasu *Basso* je živější, výjimku tvoří jen prodleva v taktech 11 a 12.

K pedagogickým účelům byla tato pastorela zařazena brněnským sbormistrem a pedagogem Zdeňkem Kaňákem (1910–1991) do Zpěvníku pro 1. ročník středních všeobecně vzdělávacích škol⁸. Při tvorbě tohoto zpěvníku spolupracoval se sbormistry a pedagogy Ivanem Sedláčkem (*1932) a Josefem Kšicou (1923–2001). Píseň je v této publikaci Z. Kaňákem upravena: transpozice do B dur, navržené tempo Allegreto, doplnění legát.

Den přeslavný č. 2

Třetí pastorela muzikálie obsahuje stejný text jako pastorela předchozí *Den přeslavný* č. 1–1, navíc však obsahuje druhou sloku s tematikou Tři králů:

*Že přijeli tři Králové,
nesouce dary veliké,
radujme se veselme se,
v tomto narození.*

Tento text se však ve výše zmíněném kancionálu *Capella regia musicalis* nenachází. Je možné, že autor použil text z jiné písně nebo text sám napsal. Po hudební stránce je tato pastorela, stejně jako pastorela předchozí, psána v 6/8 taktu (tempové označení neuvedeno),

⁷ HOLAN ROVENSKÝ, Václav Karel. *Capella regia musicalis*. Staré Město pražské: Jirí Laboun, 1693. s. 125.

⁸ KAŇÁK, Zdeněk. *Zpěvník pro 1. ročník středních všeobecně vzdělávacích škol*. Praha: Supraphon, 1970. s. 26.

hlavní tóninou je tónina D dur. Píseň lze rozdělit na tři čtyřtaktové krátké věty – [a] (takty 1–4), [b] (takty 5–8) a [c] (takty 9–12). Harmonie je o něco bohatší než u předchozích pastorel, zejména v závěrech věty [a] a [c]. V závěru věty [a] (takt 4) můžeme vidět náznak kadence T–II⁶–(DS⁷)–T^{6/4}–D. Vzhledem k malému počtu hlasů jsou však některé akordy neúplné. Tento poloviční závěr předznamenává krátké vybočení do dominantní tóniny A dur ve větě [b] (takty 5–6), druhá část věty se však vrací do hlavní tóniny (takty 7–8). V závěrečné větě [c] stojí za povšimnutí takty 9 a 10, které jsou naprosto totožné jako takty 11 a 12 v pastorele *Den přeslavný* č. 1–1. Pastorelu *Den přeslavný* č. 2 uzavírá kadence T–VI–II⁶–T^{6/4}–D–T. Hlavní melodii vede *Canto*, zbylé dva hlasy mají živější doprovodný charakter.

Zpěv, který se na den svatých třech Králů při koledě zpívá (sig. IX.F.266)

Signatura XIX.F.266 obsahuje dvě pastorely. Nadpis obálky uvádí:

---

*Zpěv,
který se na den svatých třech
Králů při koledě zpívá.
Canto Concerto,
Canto, Alto, Basso.*

Del. Sig. Linek.

Aug. Fibiger

Den přeslavný č. 1–2

Jedná se o totožnou skladbu s druhou pastorelou ze signatury X.B.220 *Den přeslavný* č. 1–1. Zde je však rozepsaná pro 4 hlasy (jak je uvedeno na obálce muzikálie). Navíc obsahuje 2 sloky, které jsou stejné jako sloky pastorely *Den přeslavný* č. 2 (1. *Den přeslavný ...*; 2. *Že přijeli tři Králové...*). Hlasem nesoucím melodii je nyní *Canto Concerto*. V porovnání s tříhlasou verzí písně (*Den přeslavný* č. 1–1), je nynější provedení díky čtyřem hlasům

harmonicky plné. Hlasy *Canto* a *Alto* se zde dělí o harmonickou výplň a kopírování pohybu melodie v terciích a sextách. Hlas *Basso* zůstává zachován, mimo takty 3–4, kde jeho melodický postup (v tříhlasé verzi) byl připsán hlasu *Canto*. Navíc je v tomto rukopise zaznačena dynamika.

I my též spolu

Druhá pastorela o délce 12 taktů (s předtaktím počítáno 13 taktů) je rozepsaná jen pro tři hlasy (*Canto Concerto*, *Alto* a *Basso*) a obsahuje dvě sloky textu:

1. *I my též spolu přejeme k tomu
pokoj svatý a požehnání
léta dlouhá šťastné konání.*
2. *Potom pak věčný pokoj bezpečný
s Kristem Pánem s matičkou Jeho
kdež jest hojnost všeho dobrého.*

Tempové označení není uvedeno a hudba je v 3/8 taktu. Stavba pastorely je jednoduchá. Lze ji rozdělit na tři čtyřtaktové fráze. První fráze [**a**] (předtaktí–4 takt) je tvořena dvoutaktovým motivem, který se opakuje. Druhá fráze [**b**] (takty 4–8) je totožná se třetí frází [**b**¹] (takty 8–12). Píseň zní v tónině D dur a její hudba je založena jen na střídání tóniky a dominanty. Hlas *Alto* kopíruje hlavní melodii *Canta Concerta* v sextách, *Basso* doplňuje harmonii akordů (obsahuje jen tóny d, a, cis).

Tříkrálové zpěvy v kontextu učební látky hudební výchovy

Všechny výše uvedené pastorely se díky své jednoduché stavbě nabízí k využití v rámci výuky hudební výchovy. Zařazení pastorel z hlediska vokálních činností a interpretace se bude věnovat následující kapitola. Zde se zaměříme na kontexty učiva, v rámci kterých mohou být pastorely zařazeny do výuky.

V nejširším kontextu se nabízí učivo hudebně dějepisného charakteru, a to o **hudebním klasicismu** (nebo obecně o hudbě 18. století). Jiří Ignác Linek komponoval hudbu v raně klasicistním stylu s doznívajícími barokními prvky (svá hudební díla komponoval přibližně

mezi léty 1743–1785⁹). Pastorely tak lze použít jako dobový příklad. V zúženém pohledu mohou skladby stejně figurovat v učivu o **české hudbě 18. století**. Během tohoto století se vžilo známé pořekadlo „Co Čech, to muzikant.“, které bylo reakcí na rozšířenost kvalitních českých hudebníků po celé Evropě. Vedle české hudební emigrace té doby stojí hudebníci a skladatelé působící v rámci českých zemí. Z této skupiny nám vystupuje téma **kantoři**, jejichž učitelsko-skladatelská tradice začíná už v době baroka a sahá až do první poloviny 19. století.

Dalším tématem, kde lze využít příkladu těchto pastorel, je **duchovní hudba**. Písňe obsahují náboženské texty, které byly s největší pravděpodobností zpívány i při bohoslužebných obřadech na svátek Tří králů. Zpívány mohly být též koledníky, jak již napovídá název obálek muzikálií. V tomto kontextu se nám tak nabízí pastorely zahrnout v rámci tématu učiva o **tradicích svátku Třech králů** (či obecně Vánoc), jak svátek vznikl, jak se slavil v druhé polovině 18. století a jak se slaví dnes.

Zejména *Tři Králové od východu* č.1, jež je svým charakterem z nabízených pastorel jednodušší, je vhodná pro instrumentální činnosti. Lze ji hrát na zobcové flétny, či k ní vytvořit vhodný doprovod s využitím Orffova instrumentáře. Stejně tak, díky studiovému zpracování, je možné ji použít i v rámci poslechových činností.

Realizace tříkrálových zpěvů při vokálních aktivitách žáků

Díky hlasovému obsazení a náročnosti jsou pastorely vhodné k využití nejen v rámci vokálních činností hudební výchovy, ale také k možnému provedení školskými sbory. Provedení pastorel je závislé zejména na věku zpěváků a jejich vokální zdatnosti. Lze je interpretovat jednohlasně s doprovodem klavíru či jiných nástrojů, dle zdatnosti žáků mohou být přidány další hlasy. Problém též může činit předepsaný hlasový rozsah (nejvyšší tón g²), který lze pomocí transpozice snížit (jako v případě úpravy pastorely *Den přeslavný* č. 1–1 od Z. Kaňáka), pro středoškolské sbory by však rozsah už neměl být problematický. Part *Basso*, spadající do rozsahu barytonu, není žáky základních škol realizovatelný, snad jen některými chlapci osmých či devátých tříd (s případnou pomocí učitele). Basovou linku tak lze přenechat nějakému nástroji, v případě koncertní produkce lze pozvat dospělého barytona (jako v případě

---

⁹ OSTRÝ, Pavel. Mše A dur a G dur Jiřího Ignáce Linka (1725–1791). Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy, 2016. Diplomová práce. s. 9.

studiové nahrávky *Tři Králové od východu* č.1). Pro sbory základních škol je tak reálné nejlépe písně interpretovat následujícími možnostmi:

- *Tři Králové od východu* č.1 je svojí stavbou jednoduchá. Výhodou je možnost provedení jako dvojhlasé písně (vrchní a prostřední hlas zde postupují v terciích a sextách) a capella či s možným doprovodem instrumentů.
- *Tři Králové od východu* č.2: Při vyšší zdatnosti žáků se jeví nejlepší interpretace trojhlasá (vrchní tři hlasy) s doprovodem basového nástroje či klavíru. Dvojhlasé provedení zde není ideální vzhledem k pouze harmonizujícímu charakteru hlasu *Canto*. Ideálnější řešením je jednohlasé provedení s možným harmonickým doprovodem nástrojů.
- *Den přelavný* č. 1–1: Pastorela je díky pohyblivosti hlasů náročnější než ostatní. Možný způsob interpretace je ve dvojhlasu (vrchní dva hlasy) či jednohlasu. *Den přelavný* č. 1–2 pak nabízí ideální možnost trojhlasu s případným doprovodem basového nástroje.
- *Den přelavný* č. 2 lze využít jako dvojhlasou či jednohlasou píseň s nástrojovým doprovodem.
- *I my též spolu* nabízí možnost jednoduchého dvojhlasu v sextách s nástrojovým doprovodem.

Při zařazení do programu předvánočních vystoupení (vzhledem k tématice textů) školských sborů mohou být tyto pastorely realizovány jako cyklus písní (který měly pravděpodobně původně písně tvořit) s tříkrálovou tematikou. Nabízí se zde několik variant, jakým způsobem pastorely použít a zařadit za sebe. Jako nejideálnější se jeví dvě následující varianty:

1. *Tři Králové od východu* č. 1
Den přelavný č. 2
I my též spolu

Tato sestava je vhodná vzhledem ke tříhlasému obsazení a jednodušší náročnosti. *Den přelavný* č. 2 by se zde dal též nahradit pastorelou *Den přelavný* č. 1–1.

2. *Tři Králové od východu* č. 2
Den přelavný č. 1–2
I my též spolu

Zde jsou první dvě pastorely čtyřhlasé. *I my též spolu* tematicky uzavírá první dvě písně a je zde dodržena sounáležitost k signatuře XIX.F.266, do které společně s *Den přelavný* č. 1–2 patří.

Prameny a literatura

- HOLAN ROVENSKÝ, Václav Karel. *Capella regia musicalis*. Staré Město pražské: Jiří Laboun, 1693. Dostupné z:
http://www.manuscriptorium.com/apps/index.php?direct=record&envLang=en&pid=set20080219_38_110#search
- KAŇÁK, Zdeněk. *Zpěvník pro 1. ročník středních všeobecně vzdělávacích škol*. Praha: Supraphon, 1970.
- LINEK, Jiří Ignác. *Musica pastoralis* [zvukové soubory]. Supraphon a.s, 1992. Dostupné z:
<https://www.supraphonline.cz/album/1025-linek-musica-pastoralis/flac>
- LINEK, Jiří Ignác. *Zpěv, / který se na den svatých třech / Králů při koledě zpívá. / Canto Concerto, / Canto, Alto, Basso. / Del. Sig. Linek. / Aug. Fibiger* [rukopis partů]. Praha: Národní muzeum – České muzeum hudby. (sig. XIX.F.266.). Fotokopie originálního dokumentu.
- LINEK, Jiří Ignác. *Zpěv, / který se na den svatých třech / Králů při koledě zpívá. / Canto Concerto, / Canto, Alto, / et / Basso. / Del. Sig. Linek. / De Musica / Aug. Fibiger* [rukopis partů]. Praha: Národní muzeum – České muzeum hudby. (sig. X.B.220.). Fotokopie originálního dokumentu.
- LINEK, Jiří Ignác. *Zpěv, / který se o koledě / na den svatých třech Králů zpívá. / Canto, Alto, / Basso. / Del: Sig^{re}: Georg: Linek. / Aug. Fibiger* [rukopis partů]. Praha: Národní muzeum – České muzeum hudby. (sig. X.B.219.). Fotokopie originálního dokumentu.
- OSTRÝ, Pavel. *Missa pastoralis u Jiřího Ignáce Linka: k formě české pastorální mše 18. století*. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy, 2018. Diplomová práce.
- OSTRÝ, Pavel. *Mše A dur a G dur Jiřího Ignáce Linka (1725–1791)*. Brno: Masarykova univerzita, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy, 2016. Diplomová práce.
- ŠLOSAR, Dušan. *Spisovný jazyk v dějinách české společnosti*. Vyd. 3., opr. a dopl. Brno: Host, 2009. ISBN 978-80-7294-311-1.

Notové přílohy

Tři Králové od východu

č. 1

Linek Jiří Ignác

Andante

1. Tři Krá-lo - vé od vý-cho - du při - je - li se kla - nět Bo - hu,
2. Da ry_ o - bě - to - va - li_ mu, zla - to_ ka - di - dlo a myr - hu,
3. I my ta - ké z po - bo - žno - sti chval-me Bo - ha v uc - ti - vo - sti,
9
na - le - zli_ Bo - žské dě - tá - tko, Je - ží - še_ ma - lé pa - ňá - tko.
na dů - kaz, že Jej_ po - zna - li, za Spa - si - te - le u - zna - li.
že nám po - slal_ tě - ši - te - le, du ších na - ších Spa - si - te - le.

Copyright © Pavel Ostrý

Tři Králové od východu č. 2

Linek Jiří Ignác

Canto Concerto

Tři Krá-lo - vé od vý-cho-du tři Krá - lo - vé od vý-

Canto

Alto

Basso

7

cho - du při - je - li se kla - nět Bo-hu při - je - li se-

14

kla-nět Bo - hu, na - le - zli Bož - ské dě - řá - tko Je - ží - še ma - lé

Copyright © Pavel Ostrý

22

pa - ňá - tko, da - ry_ mu___ o- bě - to - va - li čest___ chvá-

29

- lu_____ Je - mu vzdá - va - li, i my ta - ké

34

no - vé chvá - li vzdá - vá - me___ ti dí - tě ma - lé.

Den přeslavný

č. 1-1

Linek Jiří Ignác

Canto

Alto

Basso

Den pře-sla-vný, jest-k nám při-šel, v němž má bý-ti ka-ždý ve-sel, ra-duj-me-se

6

ve-sel-me-se ra-duj-me-se ve-sel-me-se ra-duj-me-se ve-sel-me-se

11

ra-duj-me-se ve-sel-me-se v tom-to v tom-to no-vém ro-ce.

Copyright © Pavel Ostrý

Den přeslavný

č. 2

Linek Jiří Ignác

Canto

1. Den pře-sla-vný jest k nám při-šel, v němž má bý - ti ka - ždý ve-sel, ra-duj-me se_

Alto

2. Že při-je - li tři Krá - lo - vé, ne - sou-ce da - ry ve - li - ké, ra-duj-me se_

Basso

6

ve - sel - me se ra - duj - me se_ ve - sel - me se ra - duj - me_ se

ve - sel - me se ra - duj - me se_ ve - sel - me se ra - duj - me_ se

10

ve - sel - me_ se v tom - to no - vém ro - ce.
v tom - to na - ro - ze - ní.

ve - sel - me_ se v tom - to no - vém ro - ce.

Copyright © Pavel Ostrý

Den přeslavný č. 1-2

Línek Jiří Ignác

Canto Concerto

1. Den pře-sla-vný, jest k nám při-šel, v němž má bý - ti ka - ždý ve-sel,

Canto

2. Že při - je - li tři Krá - lo - vé, ne - sou-ce da - ry ve - li - ké,

Alto

Basso

5

ra - duj me se ve - sel me se ra - duj - me se ve - sel - me se ra - duj me se

10

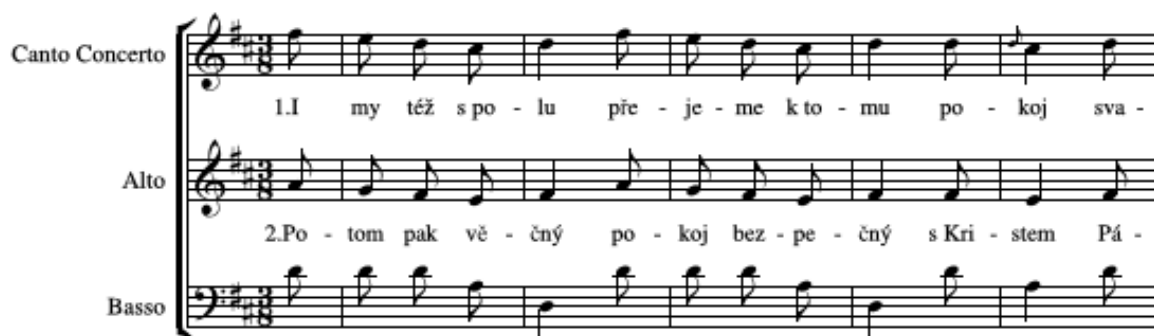
ve - sel me se ra - duj me se ve - sel me se v tom - to v tom - to no - věm ro - ce.

Copyright © Pavel Ostrý

I my též spolu

Linek Jiří Ignác

Canto Concerto

1. I my též s po - lu pře - je - me k to - mu po - koj sva -

Alto

2. Po - tom pak vě - čný po - koj bez - pe - čný s Kri - stem Pá -

Basso

6

tý a po - že - hná - ní lé - ta dlou - há šťa - stné sko - ná - ní.

nem s ma - ti - čkou Je - ho kdež jest hoj - nost vše - ho do - bré - ho.

Copyright © Pavel Ostrý